

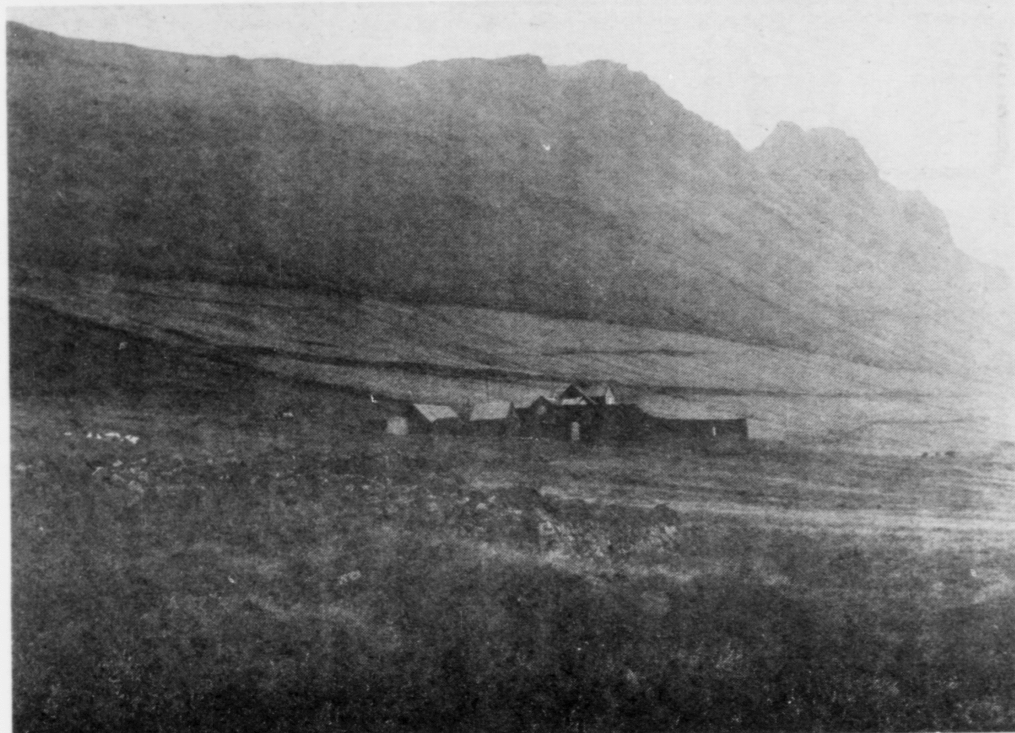
Myndir: Kalmar

Ólhúsi í Hørg í Sunbæ seg fram at taka oynna, men leikur fór so, at Janus varð at festa einsamallur, Sörin endaði í Dali og búsettist har. Jænus festi Dimun 19. august 1807, hann giftist, sum Enokkur sigur við Gretu dóttir Jákup á Miðgerði í Kollafirði. Tey vóru bæði frágæra ræsk og dugulig, so tey megnaðu tað tunga tak at fáa reist oynna aftur á fótur í góðan stand. Men tungt hevur takið verið, hann skuldi doyggja av ovsleipi, hetta hendi nokk um 1820. Einkjan, Greta giftist aftur við Jógvani, son til Plógmannin í Dalsgarði, hann festi 1. august 1822. Jógvan úr Dalsgarði skuldi vera av bestu seyðamonnum og bygdi nógvar rættagarðar. Hann lat teir byggja av flagi, tað man vera fáa staðni so nógvir rættagarðar sum teir vóru í Dimun.

Elsti sonur Janus og Greta var Óla Jákup Jensen, hann festi eftir Jógvan úr Dalsgarði 4. september 1830, hann fekk konu av Sandi, hon æt Guðrun, dóttur Mortan í Trøðum. Tey fingi fyra børn. Ein dóttir doyði ung, ein son, hann æt Janus, hann doyir av hálsasjúku 22 ára gamal, ein dóttir æt Sunnuva og hin Anna Margreta. Bóndin Óla Jákup fall á dráttinum og doyði; eftir situr Guðrun við tveimum döttrum.

Óla Jákup Johannesen, sonur Rasmusa Jóanes í Dali, var húskallur í Dimun tá og var av raskastu monnum. Hann giftist við tí yngstu dóttirini, Onnu Margretu, og hin systurin letur festið frá sær til systurina, so kom Óla Jákup Johannesen at vera Dimunarbóndi. Hann man vera tann bóndin sum er mest gitin. Hann var bóndi í fimm og tjúgu ár, og hendi nógv óhapp, meðan hann var bóndi. Anna Margreta og hann fáa tveir synir, Janus og Jóanis, so doyir konan, tá hon hevði átt tann yngsta sonin, fimm vikur eftir barnburðin. Sunnuva Elisabett varð sum móðir fyrri báðum børnunum, og mátti giftast aftur við Óla Jákupi. Tey fáa ein son, hann æt Óla Jákup.

Tá var Dimun væl mannað, tá mest var, vóru 32 fólk, hetta var um vetrarnar. Bóndin dugdi væl at fáa arbeiðið at ganga, bæði úti og inni. Mannfólkið, sum kundi arbeiða úti, bygdi garðar; rættgarðarnir, sum vóru bygdir av flag, blivu nú bygdir av gróti. Gróttgarðar um allan bór, teir vóru eisini fyrr av flag. So varð arbeitt í haganum, grivið gøtur og annað. Um kveldarnar varð karðað og spunnið og tøtt troyggjur. Um

Bóndagarðurin á Dimun

várið og summarið var alt vanligt arbeiði gjørt, nógv var kornið velt, torv skorið og so kom lundadróttur, so fleyging og fygling.

Nógv var at vinna av fugli, men tað kostaði eisini nógv. Her verður ovmikið langrøkið at rokna allar teir mannskaðar, ið hendu í eini hundrað ár, teir munnu liggja um 17 mans.

Gamli bóndi, Óla Jákup doyði í Dali, hann liggur grivin í Húsavík. Sonur hansara Janus Ole-Jacobsen festi so í 1887, hann var dugna bóndi, helt alt í góðum standi sum gjørt var, og lat nógv nýtt gera, hann lat gera grótvirkini, sum eru har at verja fyri stormi. Hann lat leggja vatnleiðing til hús. Janus hevði gingið í skúla hjá Óla Niklæa Skaalum í Hvalbæ. Janus var bóka-maður, hann læs nógv og átti nógvar góðar bækur, men tað er nokk alt burtur nú.

Eg kann skoyta upp í, at triggjar dagar kallaðu tey limadagar í Dimun, tað vóru Nýggjárs aftan, Kyndilsmessudag og Fastalavits mánadagur, tá fingi húskallarnir hvør sín lim at eiga, og dagarnir vóru fridagar.

Janus Ole-Jacobsen gjørdist blindur um 40 ára aldur, tó varð hann við at arbeiða. Hann var niðri í Danmark, fyrri at royna at fáa eyguni aftur, men har batti einki. — Nú má eg gevast fyrri hesa ferð, orki eg, og nakar tímir at lesa hetta, so kanska eg royni aftur eina aðra ferð.

Dalur, 27.11.83.
Gunnar Johannesen

Frá Havnar Sjúkrakassa

1/4 millión
í úrtíðarrokningum

Umboðsráð Havnar Sjúkrakassa hevur á fundi 28. november samtykt at hækka limagjaldið við 10 kr. um mánaðin fyri bæði A og B limir. Hækk- ingin fær gildi frá 1. januar 1984.

Á nýggjárinum fór limagjaldið upp við 5 kr. um mánaðin og roknaðu vit tá við, at hetta skuldi verða nóg mikið at gjalda hallið í 1982 við og at standa imóti møguligum meir- útreiðslum í hesum ári.

Men longu nú visir tað seg, at á so gott sum øllum økjum er talan um hækkingar.

Vit hava gjørt eina kanning fyrri tíðarskeið- ið fram til 1. oktober og visir hon, at tær størstu hækkingarnar eru: lækna hjálp 22,5%, serlækna hjálp 18,1% og medisín 17,9%.

Í peningi merkja hesar hækkingar, at lækna hjálpin til A-lim-

ir er hækka við 347.000 kr. Ein partur av hesum kundi verið spart, tí o.u. 250.000 kr. eru goldnar fyrri úrtíðarrokningar. Sam- bært høvdu samtykt- ina skulu limirnir sjálvir gjalda hesa hjálp uttan so, at hon er bráðneyðug. Men hesar reglur verða tí- verri ikki fylgdar. Spurningurin er tí um eftiransunargjaldið skal verða størri ella onnur tiltøk skula gerast.

Serlækna hjálpin til A-limir er hækka við 72.000 kr. Tað eru kommunulæknarnir ið ávísar hesa hjálp sum veksur dag um dag og er vörðin tvífaldað seinastu fimm árin.

Útreiðslurnar til medisín vaksa eisini óhugnaliga nógv og meirútreiðslan fyrstu trý fjórðingsárin til bæði A og B limir er 358.000 kr. Partvis er

talán um meirkostnað, við tað at landsstýri gav apotekinum loyvi at hækka prisirnar. Men ein annar spurningur er, um ikki størri eftirlit skuldi verið við útskrivan av reseptum, tá ein stóru partur av medisíni verður ávistur pr. tele- fon, uttan at lækni- hevur persónligt viðtal við tann, medisínið er ætlað til.

Hinar veitingarnar eru eisini hækkaðar, men ikki í sama mun sum her er nevnt. Nú vita vit ikki hvussu verður í komandi ári, men fyrri at standa imóti enn fleiri og óvæntaðum útreiðslum er tað, at nevndin hevur mælt til ta hæk- king, sum nú skal fara fram og vóna vit tí, at limirnir allir duga at skilja støðuna sjúkra- kassin er í, skal hann svara hvørjum sitt.